

4 ΜΑΪΟΥ 2021

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Σήμερον συμφάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἢ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου (τυπικὸν 25ης Ἀπριλίου, §§1-2).

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὀσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ὁ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπᾶριον·

Ἦχος π̄̇ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ̄̇ θ̄̇
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄̇ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ̄̇ θ̄̇
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Κ ^{Νη} υ ρι ^{Γα} ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
 σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ου ^{Πα} ει
 σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε ^{Κε} Κυ
 ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
 σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προ σχες τη φω
^{Πα} νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
^{Κε} εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
^{Γα} σα ακου σον μϛ ϛ Κυ υ ρι ι ε ²²
Κ ^{Γα} α τευ θυν ^{Νη} θη η τω η η προ ο σευ χη η η η
^{Πα} μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σου ^{Γα} ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
 ω ω ν μου θυ ^{Κε} σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
^Μ ^{Γα} ²² νη ει σα ακου σον μου Κυ υ ρι ι ε ²²

Ἡ Στιχολογία. ²² ^χ

Η ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και ²²

θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γος πο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο^{Γα} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου^υ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου²²

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν²²

Π^{Γα} ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω²²

Φ^{Γα} ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην²²

Ε^{Γα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω²²

Ε^{Γα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βς μ²²

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρου ψαν πα γι δα μοι²²

Κ^{Γα} α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον^υ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε²²

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου²²

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των²²

Π^{Γα} ροσχεσ προςτην δε η σι ι ιν μου^υ ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα²²

Ρ^{Γα} υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^υ ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με²²

Ε^{Γα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου²²

Ε^{Γα} με υ πο μενου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι²²

Ἰστῶμεν στίχους ἢ, καὶ φάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

^{Γα} α ^{Πα} δι ^{Γα} αι ^{Πα} ρε ^{Γα} τον ^{Πα} α ^{Γα} κτι ^{Πα} στον ^{Γα} Θε ^{Πα} ο ^{Γα} τη ^{Πα} τα ^{Γα} Τρι ^{Πα} α ^{Γα} δα ^{Πα} ο
 μο ^{Γα} ο ^{Πα} ου ^{Γα} σι ^{Πα} ι ^{Γα} ον ^{Πα} την ^{Γα} βα ^{Πα} σι ^{Γα} λευ ^{Πα} ς ^{Γα} ς ^{Πα} σαν ^{Γα} εις ^{Πα} αι ^{Γα} ω
 να ^{Γα} αι ^{Πα} ω ^{Γα} νο ^{Πα} ος

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^{ΧΓα} ηλ ^{Πα} πι ^{Γα} σεν ^{Πα} η ^{Γα} ψυ ^{Πα} χη

^{Πα} μου ^{Γα} ε ^{Πα} πι ^{Γα} το ^{Πα} ον ^{Γα} Κυ ^{Πα} ρι ^{Γα} ι ^{Πα} ον

Τ ^{Γα} ον ^{Πα} σταυ ^{Γα} ρον ^{Πα} σου ^{Γα} τον ^{Πα} τι ^{Γα} μι ^{Πα} ον ^{Γα} προ ^{Πα} σκυ ^{Γα} νου ^{Πα} μεν ^{Γα} χρι

^{Πα} στε ^{Γα} και ^{Πα} την ^{Γα} α ^{Πα} να ^{Γα} στα ^{Πα} σι ^{Γα} ιν ^{Πα} σου ^{Γα} υ ^{Πα} μνου ^{Γα} μεν ^{Πα} και ^{Γα} δο ^{Πα} ξα ^{Γα} ζο

^{Γα} ο ^{Πα} μεν ^{Γα} τω ^{Πα} γαρ ^{Γα} μω ^{Πα} λω ^{Γα} πι ^{Πα} σου ^{Γα} η ^{Πα} μεις ^{Γα} οι ^{Πα} πα ^{Γα} αν ^{Πα} τες ^{Γα} ι

^{Γα} α ^{Πα} α ^{Γα} θη ^{Πα} η ^{Γα} μεν

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ προσόμοια γ΄εις δ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῶν θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πιστοί, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μᾶρκε σοφέ, διδασκαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὀδήγησον.

Στίχ. ς΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἁνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν θεηγόρων λογίων ...

Στίχ. ζ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διήλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας τοῦ Πέτρου

ἡδύς, ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μᾶρκε πάνσοφε.

Στίχ. η΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους ψυχὰς ἐζώσας ταῖς φαιναῖς νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου, διό σου θεῖε Μᾶρκε, φαιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Πά ς

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Σ ^{Πα} ς ε ξε χυ θη χα ρις εν χει ει ει ει λε ε ε
^{Πα} ε σι Μαρ κε ε ε Α πο ο στο ο ο λε και γε
γο ο να α ασ ποι οι μην της τῶ Χρι στῶ ς Ε ε εκ
κλη η σι ι ι ασ ^{Δι} δι δα α α σκω ων τα λο γι
κα α α προ ο ο βα α α α τα ^{Πα ς} πι στευ ει ν εις
^{Νη} ^{Δι} Τρι α δα ο ο μο ς ς ς ς σι ι ι ι ο ν
^{Πα} εν μι α α α Θε ο ο ο τη η η η τι

Θεοτοκίον. Ἦχος γ΄.

Ἦχος Γα ϕ

Κ ^{Νη} αι νυ ν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
^{Γα} ^{Πα}

ναστωναι ω ω ω νων α μη ην ^{π ρ}
Π ^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν ^{Γα} μα α α σω μεν ^{υ ρ}
 το ον ^{Πα} θε ε αν ^{υ ρ} δρι ^{Νη} κο ο ον σουου ^{π ρ} το ο κον πα αν
 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{π ρ} πει ραν γα αρ α αν
 δρος μη δε ξα ^{Γα} με ε ε νη πα να α α μω
 με ε τε κε ες α πα το ο ρα ^{Νη} Υι υι υι ο ον
 εν ^{υ ρ} σα α αρ ^{Νη} κι ι τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος
Πα γεν νη ^{π ρ} θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^{π ρ}
^{Νη} μη [♀] δα μως υ πο ^{υ ρ} μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
 μο ο ο ον η η δι αι ρε ^{ν ρ} σι ιν ^{υ ρ} αλλ ε κα τε ρας
Γα ου ^{υ ρ} σι ι ι ι ας ^{π ρ} την ι δι ο τη η τα σω ω ω ^{Πα}
^{Νη} α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α ^{π ρ} δι ο Μητρο ^{Νη}
Γα πα α αρ θε νε ^{υ ρ} Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 θη η η η η η ναι ^{υ ρ} τας ψυ χα ας των ορ θο
 δο ο ο ξω ως θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
^{Νη} ντω ων ^{Γα} σε ε ε ε ^{π ρ}

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
ς ῃ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σθ ῃ ῃ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνῃ ῃ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα φ

Ο Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α γι
 ι α σμαυ τς ς

Ο Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

Νη Γα
ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
ο Ι ορ δα νης ε

στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω

Ο Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη

τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι

σω ω

Ο Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

ε ε ποι οι οι η η η σε ε ε εν

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Γα ϕ

Ο ^{Γα} τω ^{Πα} πα θει σου Χρι στε α μαν ρω ω σασ τον η λι
 ι ον ^{Γα} και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
 φαι δρυ νας τα συμ παν τα ^ϕ προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
 ρι νον υ μνον φι λα αν θρω ω πε ^ϕ

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ϕ

^ϕ Α να στη τω ο Θε ος ^ϕ και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του ^ϕ και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του ^ϕ οι μι σουντες αυ τον ^ϕ

Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται ^ϕ Πα σχα και νον Α γι ον ^ϕ Πα α σχα
 μυ στι κον ^ϕ Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της ^ϕ Πα σχα α μω μον ^ϕ Πα σχα
 με γα ^ϕ Πα σχα των πι στων ^ϕ Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τω σαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε

ος ^{ν'} ₂₂ ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^{υ'} ₉ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^{υ'} ₉ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{Β8} ₉ τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} ₉ τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Β8} ₉ τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} ₉ τον αφ θαρ τον ως
εν φθο ρα ^{υ'} ₉ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ ₉ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^{υ'} ₉

^χ ₉ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^{υ'} ₉ α γαλ λι α ^χ ₉ σω με θα ^{υ'} ₉ και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^{υ'} ₉

Π ^{Κε} ₉ α σχα το τε ρ πνον ^{υ'} ₉ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^{υ'} ₉
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^{υ'} ₉ Πα σχα
εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'} ₂₂ ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^{υ'} ₉ και γαρ εκ τα φου
ση με ρον ^{υ'} ₉ ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

 στος^υ τα^υ Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων^υ κη ρυ υ

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις^υ

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι^υ

^M ευ τε της^{Nη} ς ρα νι ς μυ στα γω γι α ας το ον

^{Δι} κη η η ρυ υ υ υ κα^{Nη} και υ πο φη τη ην τϵ Ευ

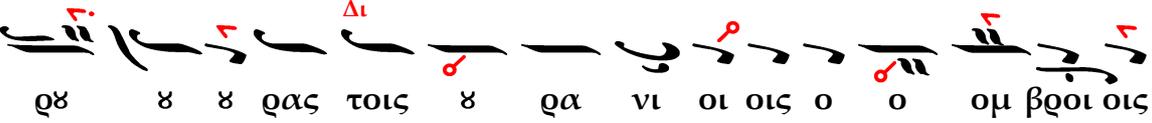

 α α α α α γγε ε λι ι ι ς ψαλ μοι οις και

^{Δι} υ μνω ω δι ι ι ας^{Nη} Μαρκ ον παν τες ευ φη η μη η

 η η σω ω ω μεν^υ ου το ος γα αρ πο τα μος

 α α νε ε δει ει ει χθη η^{Nη} τϵ νο η η τϵ ς ς

 Πα ρα α δει ει ει ει σϵ^υ τας ψυ χι κας α α

^{Δι} ρϵ ς ς ρας τοις ς ρα νι οι οις ο ο ο μ βροι οις

 ε ε ε πα α α αρ δων^{Nη} και καρ πο φο ρϵς δει

 κνυ υ ων Χρι ι στω ω ω τω ω Θε ε ε ω^υ

^{Δι} τω πα ρε χο ον τι ι πα α α σι ταις πρε σβει ει ει
 αις α αυ τϛ ^Δ ι λα σμον και το με γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος ^ν

Ἦχος Πάϛ Πα ϛ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τϛς
 αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^π

Ἦχος Πάϛ Πα ϛ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λϛ ϛς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σϛ ϛ ϛ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

 εν τοι οἰς μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην

 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Γα ϝ

 Α πο στο λε Α α γι ε Μα αρ κε πρε σβευ ε τω

 ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε

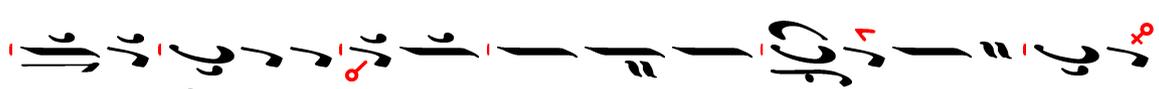

 σιν πα ρα σχη ται σ ψυ χαι αι σ η η μων

Ἦχος Πα ϝ

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρω ν θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οἰς ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο ο

 ο ο ο ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *